

Sema
GÖRGÜLÜ

Akbar; "Değişimin Merkezi; İNSAN"

İçinden geldiği gibi yaşamak, insanları, doğayı Yaredan'dan dolayı sevmek, bunu hayat felsefesine dönüştürmek, güne uyanırken neden ve niçin uyandığının farkında olarak şükürle uyanmak ne kadar güzel olur değil mi?

Bazı kimseler bu güzelliklerin peşinden koşarken, bazı kimseler de güzellikleri temsil ederek yapıyor. İşte yaşamını ve sanatını böylesine anlamlandırarak sürdüren ve çok güzel rol model olan bir insan ve sanatçı; Anjelika Akbar

Müziyen ve filozof bir babanın ve müzisyen bir annenin çocuğu olarak Kazakistan'da dünyaya gelen Anjelika Akbar, 1993 yılında Türk vatandaşlığına geçti. 3 yaşında piyano eğitimi almaya başladı. 5 yaşında ilk bestesini yapan ve konserlere başlayan sanatçı, üstün yetenekli çocukların yetiştirildiği "Taşken Devlet Uspensky Müzik Okulu"nda 11 yıl piyano ve kompozisyon eğitimi gördü. Beş yıl boyunca Taşkent Devlet Konservatoarı'nda Eğitim yaşamını sürdürdü. Anjelika Akbar Evli ve 2 çocuk annesi.

Anjelika Akbar'la Küreselleşme süreci ile birlikte büyük bir köy haline dönüşen dünyada, insanların daha mutlu ve gelecekten ümitli bir şekilde yaşamını sürdürebilmesi için sanatın ve sanatçının üstlendiği rol üzerine konuştuk.

Röportaj: Sema GÖRGÜLÜ
semagorgulu@hotmail.com

Sizce, müziğin insan yaşamındaki yeri ve önemi nedir?

Müzik bir kelimadır bana göre... Ses veya söz, fark etmez, ikisi de titreşimdir. İnsanı atom yapısı açısından ele alsak, insan da titreşimdir. Evren'de her zaman o kelam vardı; bu Dünya ile sınırlı değil, tüm evrende var. Müzik de o titreşimin ta kendisi; her yerde var, algılasak da, algılamasak da... Müziğe bu şekilde baktığımızda, aslında insan doğasının ayrılmaz parçası olduğunu görebiliriz. Her bir besteci, bunu bilse ya da bilmeseydi, evreni müzik diline farklı bir biçimde tercüme ediyor, aracılık yapıyor. Müzik türleri değişebilir, bu anlamda hiç biri tesadüf değil, hiç biri "olmalı veya olmamalı" tartışmasına da açılmamalı. Çünkü kaç insan varsa, o anda ona en iyi gelecek müzik farklı olur ve 10 saniye sonra da değişebilir. Her şey an üzeredir. Müziği titreşim olarak ele aldığımızda bir de çok önemli bir kavram karşımıza çıkıyor; Müzik Terapisi. Kadim Dünyasında olmazsa olmaz

Anjelika AKBAR

bir tedavi türü, daha sonra unutuldu ve şu anda bilim tarafından yeniden yavaş yavaş keşfediliyor... Müzik Terapisi tam olarak anlaşıldığı zaman, insan doğasının da birçok özelliğini keşfetmiş, hatırlamış oluruz yeniden...

Sanatınızın yaşamınızla, sizin sanatınızla etkileşimi nasıl oldu?

Elbette, ayrılmaz bir parçası. Kendimi bildim bileli, daha birkaç aylık iken müzik benim doğam, benim nefesim oldu. İnsan olarak olgunlaşırken, gelişirken, içimdeki müziğim de geliyordu, ikisi birbirlerini hep besliyordu ve öyle devam ediyor. Bir tek şu anda artık hayatımın anlamı hakiki insan olma yolunda idrak yolculuğunu yapmaktır. Bu anlamda birkaç adım ilerlemek, niyet etmek bile benim için önemli.. Müzik, hakiki insan olma yolundaki idrak yolculuğunda da eşliğine devam ediyor...

Piyaniist ve Beste yapan bir sanatçı olarak ünlüler arasında yer alırken karşımıza farklı bir alanda

da çıktınız. "İçimdeki Türkiyem" kitabınız ile yazar Anjelika Akbar ile de tanıştık. Kitabınız uzun süre gündemde kaldı. "İçimdeki Türkiyem" kitabını yazma nedeniniz ve kitabınızla vermek istediğiniz mesaj nedir?

Aslında amaç bir mesaj vermek değil, haddim değil öncelikle... Sadece bu kitapla 20 yıllık vefa borcumu ödemek istedim, beni buraya aşık ettiren, şu anda hayatta olan veya olmayan Anadolu, Türk insanına büyük bir teşekkür etmek istedim. Çünkü bir ülkeye ancak insanlar aşık ettirir. Doğa, tarih sonuçta her yerde var... Ama burada maneviyat var ve öyle ki, böyle bir derinliği başka bir yerde görmedim, hissetmedim, bulmadım...

Küreselleşme süreci ile birlikte büyük bir köy haline dönüşen dünyada, insanların daha mutlu ve gelecekten ümitli bir şekilde yaşamını sürdürebilmesi için sanatın ve sanatçının rolü ne olmalı?

Akbar; "Anladım ki, biz kendi nefsimizi nefis edersek, o zaman dünya değişebilir. Dışa yönelik değil, içe yönelik olmalı yürüyüşümüz. Eğer kendimizi değiştirebilirsek ve o değişim, dönüşümü yaşayan insan aynı zamanda sanat yolu ile büyük kitlelere ulaşıyorsa, sadece sözlü değil, hakiki hayat örneği ile bir şeyler değişir ve dönüşür. Bir zerrede değişim talebi varsa, o zaman değişim olur, yoksa o sözleri duymaz, hareketlerini algılayamaz. Herkesin "kıyameti = ayağa kalkışı" farklı zamandır, dıştan çabuklaştırılmaz."

"Dünya'yı değiştirmek istiyorsan, önce kendini değiştir" ...denir. Eski- den sanat insanlarının çok önemli eğitici rolü olduğunu düşünüyorum, bu tezi savunuyordum.

Neredeyse "Dünya'yı kurtarmak" vardı bu tezin içinde...

Fakat zamanla anladım ki, öğrendim ki, biz kendimizin nefsinin nefis edersek, ancak o zaman dünya değişebilir, dışa yönelik değil, içe yönelik olmalı yürüyüşümüz. Eğer kendimizi değiştirebilirsek ve o değişim, dönüşümü yaşayan insan aynı zamanda sanat yolu ile büyük kitlelere ulaşıyorsa, evet sözlü değil, hakiki hayat örneği ile bir şeyler değişir ve dönüşür; ama bir zerrede değişim talebi varsa, o zaman değişim olur, yoksa o sözleri duymaz, hareketlerini algılayamaz. Çünkü herkesin "kıyameti = ayağa kalkışı" farklı zamandır, dıştan çabuklaştırılmaz...

Siz sanatçı olmanın yanında aynı zamanda bir annesiniz. Kadınlarımıza, annelerimize bu konuda neler söylemek istersiniz?

Öncelikle şunu söylemek isterim, nedense Türkiye'de kullanılan "sanatçı" kelimesini sevmiyorum, tercih etmiyorum... Onun yerine sanat insanı veya müzik insanı, demeyi tercih ediyorum. Kadınlara ve annelere ne söylemek isterim?

Aslında ben bu sorunuza bir şiirle cevaplamak isterim. Çok sevdiğim

ve manevi büyüğüm olan Rengin Sakaoğlu'nun "Kadınım" adlı şiirini kadınlarla ve annelerle paylaşmak istiyorum. Çünkü bu şiir olduktan sonra, benim söyleyeceğim başka bir söz kalmıyor, o kadar doyurucu, hakiki ve güzel, aşk dolu bir söz ki:

KADINIM

*Bak kadınım
Çocuk doğurmak zorundasın.
Hem ana hem baba
Hem evlat hem de kadın olmak
zorundasın.
Bazen fahişe
Bazen er kişi
Hem nefsinin hem ruhunu tanı-
mak
Zorundasın.
Yalnızlık Allaha mahsus derler
Sen Nazımın dediği gibi
Bir ağaç gibi yalnız
Bir orman gibi birlikte olmak
Zayıf görünürken kuvvetli olmak*

*Kuvvetini topraktan almak
Zorundasın.
Meryem olup bilge olmak
Ayşe olup Fatma olmak
Hem Ali olup Muhammedi bul-
mak
Zorundasın.
Sen Kibele'nin babası olup
Gücünü kendinde bulmak duru-
mundasın
Bir köprü üzerindesin
- Sensin köprü kendine
- Cana canan, canana can
- Allaha kul olmak,
- Bak kadınım
- Anla artık anla
- Sen hiç olup
- Yok olup her şey olmak
- Yani illaki
- Artık
- İnsan olmak
- Zorundasın.*

Rengin Sakaoğlu

Gençliğin rol model olarak benimsediği bir ünlüsünüz. Yaşama tutunma ve kendini geliştirme aşamasındaki, başta üniversite gençliği olmak üzere tüm gençlere neleri tavsiye edebilirsiniz?

Tüm gençlere şunu tavsiye edebilirim; benim de yaptığım gibi, her ne mesleği olursa olsun, ya da hangi mesleği düşünüyor, "Ben kimim?" sorusunu öncelikle kendilerine sormalarını tavsiye ediyorum. Her ne yaparsa, yapsın, ilk

önce "İNSAN" olmanın nasıl bir şey olduğunu hissetmenin, yaşamının, öğrenmenin güzel bir şey olduğunu düşünüyorum... Bunu kendimiz ne kadar daha erken soracak olursak, o kadar daha mutlu oluruz diye inanıyorum... Ve aşk'ın ne olduğunu gönüllerimizde hissederek yaşama-ya başlayabileceğiz...
Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Duygu ve düşüncelerimi paylaşma fırsatı verdiğiniz için ben de teşekkür ederim.

Van üzerine:

"İçimdeki Türkiyem" konser turnesi esnasında Van'a da gelmiştim... Konser günü trajik bir olay yaşandı ve her ne kadar konseri planladığım gibi tüm repertuarı ile seslendirmek istesem de, konserin yapıldığı Üniversite'nin yönetimi kendince elbette haklı olarak konseri iptal etmek için sadece 15 dakikalık bir performans ile programımı gerçekleştir-memi istedi...

Bu olayı ve duygularımı İçimdeki Türkiyem adlı kitabımda konser-ler ekinde detaylı olarak yazdım... Hala olayın perde arkasını bilmeyen ve belki de performan-sım kısa sürdüğü için bana kırıngı olan Vanlı dinleyiciler varsa, on-ların bu vesile ile özür dilemek istiyorum.

